

Posiedzenie prezydium Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Narodowego i Polskiego Komitetu Obróńców Pokoju

WARSZAWA, 31. 1.

31 stycznia br. odbyło się w Warszawie posiedzenie rozszerzonego prezydium Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Narodowego i Polskiego Komitetu Obróńców Pokoju, poświęcone omówieniu uchwały ostatniej sesji Biura Światowej Rady Pokoju, dotyczącej walki przeciwko remilitaryzacji Niemiec zachodnich oraz walki o zakaz broni masowej zagłady. Omówiono również wyniki z tych uchwał najbliższe zadania polskiego ruchu obrońców pokoju.

Posiedzenie zajął prezes Polskiej Akademii Nauk, prof. Jan Dembowski. Obradom przewodniczył następnie laureat Stalinowskiej Nagrody Pokoju, prezes Związku Literatów Polskich — Leon Kruczyński, który w obszernym przemówieniu przedstawił obecną sytuację międzynarodową i podkreślił znaczenie politycznego uchwały Biura Światowej Rady Pokoju. W czasie posiedzenia członkowie Światowej Rady Pokoju posłali Ostań Działki poinformowali zebranych o przebiegu i uchwalech styczniowej sesji Biura Światowej Rady Pokoju w Wiedniu.

Uczestnicy dyskusji, jaka wywiązała się następnie, podkreślili doniosłość znaczenia uchwały Biura Światowej Rady Pokoju oraz omawiali zadania, jakie w związku z tymi uchwałami stają przed polskim ruchem obrońców pokoju. Głos zabierał Aleksander Juszczyński — sekretarz NKW ZSL, Władysław Górski — przewodniczący CK SD, Konstanty Lubiński — poseł, działacz katolicki, Bronisław Buras — profesor fizyki UW, ks. dr Wacław Radosz, Antoni Korzycki — prezes ZSCh, Maria Jaszczukowa — posłanka, prof. dr Tadeusz Tempka, Kazimierz Mikosz — nauczyciel z Rzeszowa, Józef Kow-

lewski — przodujący chłop, przedstawiciel społeczeństwa warszawskiego — Maria Małucha — przodująca pracownica z warszawskich Zakładów Mechanicznych nr 2, Jan Mroczek — przewodniczący Prezydium Woj. RN w Opolu, Waldemar Babinicz — dyrektor w Rożni, woj. kieleckie, Stanisław Kaliszewski — poseł, przewodniczący Stok. Kom. FN, Witold Wirsza — prezes oddziału Zw. Literatów Polskich w Szczecinie, Mieczysław Madany — chłop gospodarujący indywidualnie z pow. Plock, oraz Zygmunt Skibniewski — prezes Komitetu do Spraw Urbanistycznych i Architektury, prof. Stanisław Kulczyński, Stanisław Dera — z woj. gdańskiego, Wiktor Kłosiewicz — przewodniczący CRZZ, Józef Kalinowski — kierownik Biura Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Narodowego, Stefan Ignar — wiceprezes NKW ZSL, Władysław Górski — członek Prezydium PKOP, redaktor Jan Bykowski z Poznania i inni.

Po dyskusji przyjęta została rezolucja, wyrażająca solidarność Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Narodowego i Polskiego Komitetu Obróńców Pokoju z uchwałami Biura Światowej Rady Pokoju oraz nakreślająca plan akcji w związku z tymi uchwałami.

GŁOS ROBOTNICZY

ORGAN KW I KŁ POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

NR 27 (2879) ROK XI

ŁÓDŹ, WTOREK 1 LUTEGO 1955 ROKU

CENA 15 GR

Oświadczenie rządu PRL w sprawie pokojowego uregulowania problemu niemieckiego

Polska Agencja Prasowa ogłasza następujące oświadczenie rządu PRL w sprawie pokojowego uregulowania problemu niemieckiego:
Polityka porozumienia w celu pokojowego rozwiązania problemu niemieckiego odpowiada interesom wszystkich narodów w Europie. Odpowiada ona zwłaszcza dążeniom narodów sąsiadujących z Niemcami — zarówno we Wschodzie jak i w Zachodzie — narodów, które na przestrzeni swej historii najbardziej ucierpiały w wyniku zabobrości militarystyki niemieckiej, a w szczególności odpowiada dążeniom Polski.

Oświadczenie rządu ZSRR z 15. 1. 1955 r. w sprawie Niemiec i dekret Prezydium Rady Najwyższej ZSRR z 25. 1. 1955 r. o zakończeniu stanu wojny między ZSRR i Niemcami stwarzają nowe możliwości osiągnięcia porozumienia co do podstawowego problemu politycznego w Europie, jakim jest sprawa Niemiec i co do normalizacji stosunków europejskich. Porozumienie to uwzględniłoby w należyty sposób i całkowicie realnie zarówno żywotne interesy narodu niemieckiego, jak i bezpie-

czeństwo innych narodów europejskich. Inicjatywę tę rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej gorąco popiera.
Polska, zarówno z racji swego bezpośredniego sąsiedztwa z Niemcami, jak i z racji swych wieloletnich doświadczeń historycznych jest głęboko zainteresowana w usunięciu źródeł napastniczych wojen, których inspiratorem i organizatorem był militarystyka niemiecka i w ułożeniu przyjaznych stosunków z sąsiadującym z nią narodem niemieckim. Stosunki łączące nasz kraj z Niemiecką Republiką Demokratyczną w oparciu o istniejącą i ustaloną granicę na Odrze i Nysie Łużyckiej, są żywym dowodem, że przyjazna współpraca między Polską a Niemcami leży w interesie obu narodów.

Polska Rzeczpospolita Ludowa pragnie ze swej strony przyczynić się do pokojowego uregulowania stosunków w Europie i normalizacji swych stosunków z Niemcami. Kierując się tą myślą, rząd PRL zwrócił się do Rady Państwa PRL z wnioskiem o powzięcie uchwały o zakończeniu stanu wojny między Polską a Niemcami.

W ten sposób została jeszcze bardziej wzmożona więź przyjaźni z Niemiecką Republiką Demokratyczną. Polska, hołdując zasadzie pokojowej współpracy między narodami, uważa również za możliwą normalizację swych stosunków z Niemiecką Republiką Federalną.

Wysiłki rządu PRL niezmienne mają na celu oparcie rozwiązania problemu niemieckiego w drodze pokojowego zjednoczenia Niemiec na zasadach demokratycznych oraz sprawiedliwego traktatu pokojowego, stwarzającego warunki dla pokojowego współżycia suwerennego państwa niemieckiego z innymi państwami.

Rząd PRL przeciwdziałał się z całą siłą wszelkiej formie odbudowy militarystyki niemieckiej, której rządy mocarstw zachodnich chcą obecnie nadać formę prawną przez przeforsowanie ratyfikacji układów paryskich.

To stanowisko rządu PRL posiada oparcie w dążeniach wszystkich państw obozu pokoju oraz wszystkich sił postępowych i pokojowych na świecie.

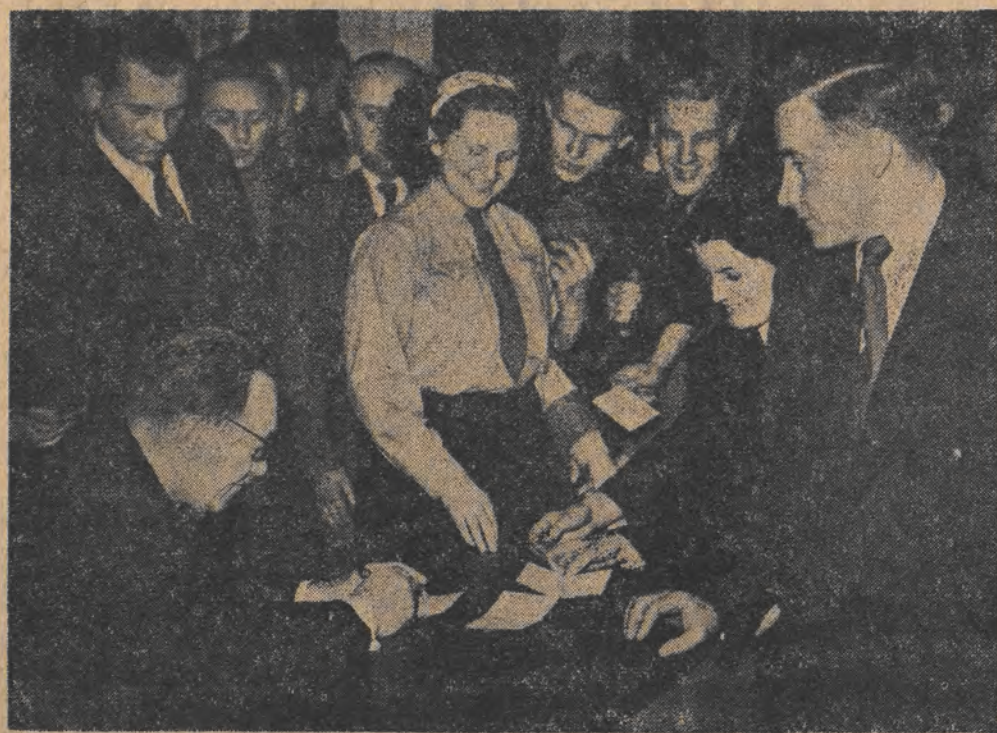
Rosnący opór narodów, a przede wszystkim samego narodu niemieckiego, przeciwko ratyfikacji narzuconych im układów paryskich — świadczą o wzrastającej świadomości niebezpiecznych następstw tych separatystycznych układów, powołujących do życia blok militarny z udziałem sił agresywnego militarystyki niemieckiej i zamykających drogę do porozumienia w sprawie niemieckiej.

Gdyby jednak rządowi mocarstw zachodnich i rządowi Niemieckiej Republiki Federalnej udało się przeforsować ratyfikację układów paryskich i remilitaryzację Niemiec zachodnich, Polska Rzeczpospolita Ludowa wraz z innymi pokojowymi państwami podjęłaby wszelkie kroki, które zapewnią bezpieczeństwo Polski i innych narodów.

Komunikat Wydziału Propagandy KW PZPR

Wydział Propagandy KW PZPR zawiadamia aktywność wydziału, lektorów i prelegentów KW, że w dniu 7. II. 1955 r., o godz. 15, w sali przy al. Kościuszk. 11/113 odbędzie się odczyt lektorski KC na temat: „Podstawowe zadania naszej gospodarki narodowej w roku 1955”.

Czwarty dzień obrad II Zjazdu ZMP

NA ZDJĘCIU: I sekretarz KC PZPR Bolesław Bierut rozdaje autografy delegatom na II Zjazd ZMP.

31 stycznia, w czwartym dniu II Zjazdu ZMP, obradom przedpołudniowym przewodniczył Jerzy Duracz, uczestnik słynnej akcji oddziału Gwardii Ludowej na „Cafe Club”.

Kolejno zabierali głos: Henryk Walecki — organizator ZG ZMP w hucie im. Lenina, Kazimierz Kur — przewodniczący drużyny harcerskiej w szkole w Czerliu, pow. Łódź, woj. łódzkie, ppłk. Albin Zito — członek prezydium ZG ZMP, A. Aleksander Szymanski — konstruktor zakładów metalowych w Skożysku, Kazimierz Iglicki — kierownik ponownego gospodarstwa PGR Kaczela I, pow. Łódź, woj. łódzkie, Teresa Leśkowska — przedk. ZPL „Odra” w Nowej Soli, Maria Frankowska — uczennica Liceum im. Marii Konopnickiej we Włodawie, Czesław Łos — oficer WP, Witold Jarosiński — minister Oświaty, Czesław Radkiewicz — przewodniczący ZPB i Mała w Łodzi, Stefan Marlewicz — przewodniczący ZM ZMP w Krakowie, Augustyn Dniebicki — chłop gospodarujący indywidualnie w wsi Wąchoł, pow. Olsztyn, woj. o. polskie, Stefan Oniszcuk — ogrodnik PGM Srebrna, pow. Kętrzyn, Wanda Krocma — przewodnicząca kół gosp. młodszych ZMP w Kozłowie, pow. Białe Podlaskie, Ludwik Stasiak — członek Rady Naczelnej ZSP.

Po przerwie obiadowej obradom przewodniczyła Zofia Suska — góralka z pow. Nowy Targ. W dalszym ciągu dyskusji zabrali głos Jan Kleczek — członek ZG ZMP, sekretarz SFMD, który poświęcił swą wypowiedź sprawie przygotowania do V Światowego Festiwalu Młodzieży i Studentów, a zwłaszcza zadaniom, jakie stoją przed gospodarzami — młodzieżą polską.

W toku dyskusji uczestnicy II Zjazdu ZMP, przy dwóch głosach przeciwnych, uchwalił przedłużenie obrad o jeden dzień — do dnia 1 lutego br. włącznie.

Witany serdecznie i oklaskami zabiera głos minister Oświaty — Witold Jarosiński. Przemówienie swoje poświęca on sprawie wychowania i nauczania dzieci i młodzieży — sprawie, której pełne powodzenie wymaga ścisłego współdziałania ze szkołą i samokrytycznej oceny dotychczasowej pracy Ministerstwa.

Z dużą uwagą słuchają delegaci wystąpienia przewodniczącego Rady Naczelnej Zrzeszenia Studentów Polskich — Ryszarda Majchraka. Po przemówieniu Ryszarda Majchraka przewodnicząca obrad zawiadamia, że w ciągu czterech dni obrad Zjazdu w dyskusji nad wygłoszonymi referatami zabierają dotychczas głos 67 mówców, reprezentujących wszystkie województwa — wobec 211 zapisanych do głosu. Stawia ona pod głosowanie wniosek o zakończenie dyskusji, z tym że delegaci, którym nie udzielono głosu, przekażą swe uwagi do sekretariatu Zjazdu. Wniosek zostaje uchwalony jednogłośnie.

Na tym kończy się czwarty dzień obrad II Zjazdu ZMP.

Młodzież łódzka w dniach II Zjazdu ZMP

Młodzież łódzka w dniach II Zjazdu ZMP, stojąc na warunkach ZMP-owskich, sumiennie realizuje swe dodatkowe zobowiązania.

W ZPB im. I. Dymyja Kołuszowskiej młodzież podjęła dodatkowe zobowiązania na sumę 119.885 zł. Wiele z tych zobowiązań już wykonano. Np. pracownicy tkalni produkują tkaniny o minimalnej ilości błędów, co dało dotychczas 15.251 zł oszczędności.

31 stycznia w czwartym dniu trwania obrad II Zjazdu, brygada remontowa tkalni zameldowała: „Wykonaliśmy nasze dodatkowe zobowiązania, wyremontowaliśmy 19 krosien oraz poseregowałyśmy lamelki w magazynach”.

W najbliższą niedzielę ZG ZMP w Zakładach im. I. Dymyja organizuje wieczornice, na której przekaże Leokadia Wojciechowska podzieli się swymi wrażeniami ze Zjazdu.

— Bogaty jest plan naszej przedzjazdowej pracy — mówi tow. Różdżyński, przewodniczący Zarządu Zakładowego ZMP w Zakładach Wytwórczych Aparatów Telefonycznych. W wyniku realizacji dodatkowych zobowiązań powstały dwie młodzieżowe brygady produkcyjne: jedna w oddziale elektrycznym, druga w bakaliarni. Oddział młynarski, w którym dotychczas plan był „zawalony”, wykonuje dziennie 300 sztuk tarcz telefonicznych.

Dnia 29.1.1955 r. odbyło się spotkanie oficerów, podoficerów i szeregowców — delegatów na II Zjazd ZMP z ministrem Obrony Narodowej Marszałkiem Polski, Konstantym Rokossowskim.

NA ZDJĘCIU: Marszałek Polski Konstanty Rokossowski, rozdaje autografy uczestnikom spotkania.

Agresywna polityka USA w rejonie Tajwanu — to poważna groźba dla pokoju

Ministerstwo Spraw Zagranicznych ZSRR ogłosiło następujący komunikat:
W związku z rozmową, jaka odbyła się 28 stycznia br. między ministrem Spraw Zagranicznych ZSRR W. M. Molotowem a ambasadorem Wielkiej Brytanii W. Hayterem, w dniu 31 stycznia W. M. Molotow zaprosił ambasadora Wielkiej Brytanii i złożył mu następujące oświadczenie:

Bezpośrednio po naszym spotkaniu w dniu 28 stycznia, gdy przedstawił mi Pan punkt widzenia rządu brytyjskiego i rządu Nowej Zelandii na sytuację, która ukształtowała się w rejonie wyspy Tajwan, rząd radziecki poinformował rząd Chińskiej Republiki Ludowej o poglądach, jakie Pan przedstawił.

Podobnie jak rząd Wielkiej Brytanii, rząd radziecki jest zaniepokojony niebezpieczną sytuacją, jaka wytworzyła się w rejonie Tajwanu i innych wysp, położonych w pobliżu wybrzeży Chin. Sytuacja ta zagraża pokojowi i wzmacnia niebezpieczeństwo nowej wojny.

Rząd ZSRR uważa, że przyczyną tego jest fakt, iż Stany Zjednoczone przy pomocy Ciang Kai-szeka już przed kilku laty zagarnęły należącą do Chin wyspę Tajwan, Wyspy Rybackie i niektóre inne wyspy. Ostatnio Stany Zjednoczone dokonały nowych agresywnych posunięć w tym rejonie, co jeszcze bardziej zmogło tam stan napiecia. Rząd radziecki podziela zdanie rządu brytyjskiego, że oświadczenie całej tej sprawy w Radzie Bezpieczeństwa ONZ jest konieczne. Rząd ZSRR udzielił już odpowiednich instrukcji swemu przedstawicielowi w Organizacji Narodów Zjednoczonych, ambasadorowi A. A. Sobolewowi.

Oprócz tego rząd radziecki polecił mu, aby do dyskusji nad tym problemem zaproszona została delegacja Chińskiej Republiki Ludowej, której obecność jest niezbędna, ponieważ chodzi o wyrażenie przeciwko Chinom agresywne posunięcia i o ingerencję Stanów Zjednoczonych w wewnętrzne sprawy Chin.

Rząd radziecki pragnie szczególnie podkreślić, że przed-

Związek Radziecki pragnie unormowania stosunków z Japonią

Agencja TASS opublikowała następujący komunikat:
— Na łamach prasy japońskiej, jak również w innych krajach ukazały się ostatnio doniesienia na temat stosunków radziecko — japońskich. Donoszone m. in. o spotkaniu między przedstawicielami ZSRR w Tokio — premierem Japonii. Doniesienia te zawierają szereg nieścisłości i wypaczeń.

Wiadomo, że premier P. Hatoyama w swych niedawnych wystąpieniach wypowiedział się za uregulowaniem stosunków japońsko — radzieckich.

Z uwagi na powyższe okoliczności, strona radziecka wyraża zdanie, że byłoby celowe dokonać wymiany poglądów na temat ewentualnych kroków w kierunku normalizacji stosunków radziecko — japońskich. Strona radziecka gotowa jest mianować przedstawicieli dla przeprowadzenia rozmów, które mogłyby się odbyć w Moskwie lub Tokio, i pragnęłaby zapoznać się z poglądami strony japońskiej na tę sprawę.

Przed zakończeniem rozmowy premier P. Hatoyama zakomunikował A. I. Domnicę, że rząd japoński rozpatrzy złożone mu oświadczenie.

